

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 18.

Tczew, dnia 1-go maja 1925 r.

Rok VI.

Przedpłata:
miesięcznie 2,— zł.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
5 groszy za 1-łm wiersz
milimetry.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

129. Przeprowadzenie szczepień przeciw wścieklicznie przez lekarzy w powiecie.
130. Pobór dodatku dochodowego od uposażeń służbowych i t. d.

131. Plan przeglądu popisowych rocznika 1904 oraz roczników starszych.
132. Miejsca i terminy zakupów wiosennych w Komisji Remontowej nr. 4.

129)

Obwieszczenie.

Przeprowadzenie szczepień przeciw wścieklicznie przez lekarzy na powiecie.

Z dn. 15 marca 1925 r. będzie miał Oddział Pasteurowski Państwowego Zakładu Hygieny w Warszawie do dyspozycji szczepionkę przeciw wścieklicznie, którą będzie można wysyłać na prowincję, ażeby przeprowadzić na miejscu szczepienia ludzi, pokąsanych przez zwierzęta wściekle.

Wskutek tego osoby, pokąsane na terenie tamtejszego Województwa, nie będą zmuszone wyjeżdżać na szczepienia do Warszawy, ale będą mogły być szczepione przez lekarzy na miejscu.

W związku powyższym Oddział Pasteurowski Państwowego Zakładu Hygieny w Warszawie będzie przeprowadzał szczepienie tylko ambulatoryjnie, to znaczy nie gwarantując pobytu w Warszawie osobom zgłaszającym się do szczepień. gdyż przy Oddziale Pasteurowskim w Warszawie niema internatu ani też żaden ze szpitali Warszawskich osób pokąsanych nie przyjmuje.

Niezależnie od sposobu przeprowadzenia szczepień osób pokąsanych, będą w dalszym ciągu funkcjonować Zakłady Pasteurowskie we Lwowie,

Krakowie i Wilnie, które będą dokonywać szczepień sposobem dotychczas praktykowanym.

Szczepionkę, potrzebną do szczepień na prowincji, wraz z dokładnymi wskazówkami jej użycia, będzie można otrzymywać na zapotrzebowanie telegraficzne, wprost z Państwowego Zakładu Hygieny w Warszawie (adres telegraficzny: „Centropid-Warszawa). Zakład ten będzie szczepionkę wysyłał za pobraniem pocztowym i to bezzwłocznie po otrzymaniu zapotrzebowania telegraficznego.

Lekarz, dokonywujący szczepień na prowincji, ma prawo pobierać za każde szczepienie opłatę w kwocie 3 zł. (trzy złote). Do nieprzekraczania wysokości powyższej opłaty zobowiązuje się lekarz przy otrzymaniu szczepionki, na co mu wyraźnie uwagę zwrócić należy.

Opłatą tą nie są objęte koszty szczepionki, które będą wynosić za 20 ampulek szczepionki 30 (trzydzieści) zł, tudzież koszty ewentualnie potrzebnych opatrunków.

Osoby, pokąsane przez zwierzęta wściekle lub podejrzone o wścieklicznę, należy wobec tego z dn. 1 kwietnia b. r. kierować do lekarza powiatowego, który przeprowadzi szczepienie sam, wzgl. skieruje chorego do innego lekarza.

Przypadki wodowstrętu u ludzi i ukąszeń przez zwierzęta wściekle lub podejrzone o wściekliwość podlegają, jak dotychczas, obowiązkowemu zgłoszeniu (§ 3 b punkt 4 ust. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych).

Otrzymawszy zawiadomienie o przypadku podejrzanego ukąszenia człowieka, lekarz powiatowy powinien porozumieć się z lekarzem weterynarii celem ustalenia wściekliczności u zwierzęcia jak i wydania wskazanych zarządzeń sanitarno-policyjnych (§ 11 p 4 ust. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych).

Za wściekle zwierzęta należy uważać uznane za takie przez lekarza weterynarii a za podejrzone o wściekliczność te wszystkie, które padły, zostały zabite lub zniknęły i nie zostały odnalezione przez 10—14 dni po ukąszeniu człowieka. W obu tych przypadkach wskazane jest stosowanie szczepień osobom pokąsanym.

Niebezpieczeństwo zakażenia się wściekliczną u osoby pokąsanej można wykluczyć jedynie wtedy, jeśli pies, który pokąsał, jest zdrowym po czternastodniowej obserwacji.

Przed ukończeniem obserwacji niema potrzeby rozpoczynać szczepień, wyjąwszy przypadki ukąszeń w twarz i w głowę, wymagające rozpoczęcia szczepień niezwłocznie. Obserwacja powyższa nie może trwać dłużej nad 8—10 dni.

Szczepienia ochronne są wskazane nie tylko przy naruszeniach całości skóry wskutek ukąszenia, ale i w tych przypadkach, gdy miało miejsce chociażby najłżejsze starcie naskórki, nawet przez ubranie, chyba, że można wykluczyć możliwość przeniknięcia zęba zwierzęcia między włóknami materiału.

Zawalania śliną zwierzęcia lub lizanie przypadkowej świeżej tj. powstałej w ostatnich 24 godzinach ranki należy uważać za równoznaczne z ukąszeniem.

Obrażenia, niepociągające za sobą starcia naskórki jak lekkie stłuczenia i siniaki, nie są wskazaniem do szczepień.

Zadrapania pazurami (jednakże nie zadrażnienia zębem), o ile nie wzbudzają wątpliwości co do swego pochodzenia, nie wymagają leczenia; w tym przypadku jednak należy zwrócić szczególną uwagę na trudności odróżnienia śladów ukąszeń i zadrapań u małych dzieci, u których nie można polegać na wywiadach.

Spożywanie mięsa i mleka zwierząt wściekłych jest niedozwolone, lecz nie wymaga leczenia.

W razie zachorowania człowieka na wściekliczność zbyteczne i bezcelowe jest przewożenie chorego do Zakładu Pasteurowskiego. Takiego chorego należy przewieźć do najbliższego szpitala.

Ludzie, chorzy na wściekliczność, jeśli nich nie drażnić, rzadko kasają, należy więc tylko unikać

zawalania się śliną chorego i mieć na uwadze, że może on kasnąć.

W żadnym razie nie trzeba chorego na wściekliczność wiązać, lecz należy obchodzić się w nim łagodnie.

Lekarz powiatowy winien prowadzić ewidencję osób szczepionych przeciw wściekliczności i ich indywidualne karty, według ustalonego wzoru (który się dołącza), a w razie śmierci której z osób szczepionych sprawdzić przyczynę śmierci.

W roku po ukończeniu leczenia należy od gminy zamieszkania leczonego zażądać sprawozdania o stanie zdrowia tegoż.

Po upływie roku kalendarzowego ma lekarz powiatowy wykaz szczepionych, wraz z wiadomościami o stanie zdrowia leczonych przesłać do Województwa, które znów zebrany ze wszystkich powiatów materiał prześle Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia). Materiał ten posłuży do oceny celowości nowej organizacji szczepień na prowincji.

Województwo poleci panom Starostom, by odpisy powyższego okólnika rozesłali zarządom szpitali, Kasom Chorych, poradniom i przychodniom i wszystkim lekarzom, zamieszkałym w powiecie, tudzież zarządom gmin, którym należy zwrócić uwagę na to, aby wysyłając pokąsanym na leczenie do lekarza powiatowego lub lekarzy wolnopraktykujących, zaopatrzyli ich w odpowiednią gotówkę na opłacenie szczepionki i szczepienia.

Dołącza się potrzebną dla rozesłania lekarzom powiatowym liczbę wskazówek użycia szczepionki i wzorów kart indywidualnych.

Za Ministra: (—) Wroczyński.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 22 kwietnia 1925 r.

6765-25 St.

Starosta.

130)

Obwieszczenie.

Na zasadzie art. 26 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. nr. 36 poz. 242) w sprawie zmiany niektórych przepisów o państw. podatku dochodowym i w związku z postanowieniami art. 27 tejże ustawy Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę był od dnia 10 kwietnia 1925 r. począwszy dokonywany w dotychczasowym trybie wedle stałej skali, podanej w art. 20 powołanej na wstępie ustawy z dnia 18 marca 1925 r.

Na obszarze województw Wielkopolskiego, Pomorskiego i Górnosląskiej części Województwa Śląskiego należy na rzecz gmin i związków komunalnych potrącać równocześnie z podatkiem

państwowym dodatek w wysokości 3 proc. wynagrodzenia, poczynając jednak od 15 stopnia powyższej skali.

Potrącone kwoty należy w terminie do dnia 7 po dokonaniu potrąceń wpłacać do właściwej Kasy skarbowej.

W związku z powyższem Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 18 marca 1925 r. L. DPO 795/II Monitor Polski nr. 69 poz. 261 nie ma zastosowania począwszy od dnia 10 kwietnia 1925 r.

Zarazem Ministerstwo Skarbu na zasadzie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. nr. 77 poz. 607 z roku 1923) odracza — aż do dalszego zarządzenia pobranie różnicy, jaka zachodzi między podatkiem przypadającym wedle skali art. 20 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. nr. 36 poz. 242) a podatkiem potrąconym przed dniem 10 kwietnia 1925 r. w myśl okólników Ministerstwa Skarbu z dnia 21 grudnia 1925 r. L. DPO. 2594/II z dnia 19 stycznia 1925 r. L. DPO 165/II z dnia 16 lutego 1925 r. L. DPO 523/II i z dnia 18 marca 1925 r. L. DPO. 795/II.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Dunajewski,

w z. dyrektora departamentu.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 24 kwietnia 1925 r.

St. V. 6429-25.

Starosta.

131)

Obwieszczenie.

Plan przeglądu popisowych rocznika 1904 oraz roczników starszych. odroczonych przy poprzednich przeglądach, i ochotników urodzonych w roku 1905, 1906 i 1907.

Miejsce przeglądu: Tczew — Hala Pomorska przy ul. Królewickiej nr. 9.

- 1) w poniedziałek **dnia 25 maja 1925 r.** o godz. 8 rano, stawia się poborowi z miejscowości: Bałdowo, Bojary, Boroszewo, Brzusce, Czarlin, Dalwin, Damaszk. Dąbrówka, Mały Garc, Gniszewo, Godziszewo, Gołębiewko, Gorzędziej, Goszyn, Knybawa, Kobierzyn, Łądy, Liniewko, Lubiszewo, Łukocin, Malenin.
- 2) we wtorek **dnia 26 maja 25 r.** 8 rano stawia się poborowi z miejscowości: Małzewo, Małzewko, Miłobądz, Mieścina, Narkowy, Nowydwór, Pelplin, Pomyje.
- 3) we środę **dnia 27 maja 1925 r.** 8 rano stawia się poborowi z miejscowości: Radośćowo, Rajkowy, Rokitki, Ropuchy, Rościszewo, Rukośin, Siwiałka, Śliwiny, Słońca Wielka, Słońca Mała, Suchostrzy-

gi, Subkowy, Subkowy domena, Stanisławie.

- 4) w czwartek, **dnia 28 maja 1924 r.** o godz. 8 rano stawia się poborowi z miejscowości: Swarozyn, Szczerbięcina, Szpegawa, Turza, Waćmierz, Waćmierek, Wędkowy. Wola, Zajączkowo, Czatkowy i miasta Tczewa od litery A—J.
- 5) w piątek **dnia 29 maja 1925 r.** 8 rano stawia się poborowi: z Tczewa od litery J—S.
- 6) w sobotę **dnia 30 maja 1925 r.** o godz. 8 rano stawia się poborowi: z Tczewa od litery T—Z i wszyscy inni popisowi z powiatu, którzy z jakichkolwiek powodów w dniach poprzednich nie stanęli.

Panowie Przełożeni gmin i obszarów dworskich winni powiadomić o ścisłym terminie przeglądu — wszystkich poborowych, podlegających przeglądowi, i dbać o to, aby wszyscy poborowi podlegający przeglądowi na wyznaczony czas do przeglądu się stawili. Każdy przełożony gminy weźmie osobiście udział w przeglądzie. W dniach przeglądu zakazuje się sprzedawania napojów alkoholowych.

Tczew, dnia 23 kwietnia 1925 r.

6794/25 St.

Starosta.

132)

Obwieszczenie.

Miejsca i terminy zakupów wiosennych w Komisji Remontowej nr. 4.

Województwo Pomorskie.

- 1 Toruń - Podgórze dnia 27 kwietnia targowica g. 12,000
2. Kowalewo dnia 28 kwietnia targowica g. 9,00
3. Jajkowo dnia 29 kwietnia targowica g. 12,00
4. Nowe Miasto dnia 30 kwietnia targowica g. 9,00
5. Chełmno dnia 12 maja targowica g. 15,00
6. Terespol dnia 13 maja targowica g. 14,00
7. Gostoczyn dnia 14 maja targowica g. 8,00
8. Sepolno dnia 15 maja targowica g. 14,00
9. Ostrowite dnia 16 maja targowica g. 10,00
10. Gniew dnia 2 czerwca targowica g. 15,00
11. Smętowo dnia 3 czerwca targowica 11,00
12. Starogard dnia 4 czerwca targowica g. 9,00
13. Skarszewy dnia 5 czerwca targowica g. 9,00
14. Kartuzy dnia 15 czerwca targowica g. 9,90
15. Wejherowo dnia 16 czerwca targowica g. 9,00
16. Puck dnia 17 czerwca targowica g. 9,00
17. Grudziadz dnia 25 czerwca targowica g. 10,00
18. Dragasz dnia 25 czerwca targowica g. 15,00
19. Mielno dnia 26 czerwca targowica g. 15,00
20. Jabłonowo dnia 27 czerwca targowica g. 10,00.

Konie należy doprowadzić na kantarach. Zakupione konie na targach od 5 lat powinny posiadać karty ewidencyjne (czerwone, lub zielone) wydane w swoim czasie przez Komisje Przeglądowe, które to karty winni sprzedający zdać Komisjom Remontowym przy kupnie. Właściciel lub pełnomocnik powinien znać pochodzenie (rodowód) swego konia, mieć przy sobie ewentualnie świadectwo własnego chowu, urzędowo stwierdzono w myśl rozkazu 1987/Rem. przez Sekcję hodowlane Towarzystw Rolniczych, lub przez Zarząd Stadnin Państwowych i udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień. Właściciel winien powiadomić Komisję Remontową o wszelkich ukrytych wadach sprzedawanego konia.

W myśl przepisów o ewikcji handlu końmi Komisja Remontowa będzie zestrzegala sobie prawo zwrotu konia sprzedajacemu, o ile u nabytego konia okazaloby się w ciągu trzech tygodni od daty kupna — jakaś ukryta choroba lub wada.

Sprzedawcy koni muszą przedlożyć Komisji Remontowej urzędowe świadectwo właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzające zdrowość przedstawionego konia.

Magistrat w Tczewie, pp. Sołtysi i Przełoż. obszarów dworskich ogłoszą to u siebie w zwykły sposób.

T c z e w , dnia 20 kwietnia 1925 r.
St. 6510/25.

Starosta.